

Daniels Bog – nummer et hundrede og syvogfyrre

Religiøse bevægelers rolle i formningen af amerikansk politik: Fra Pat Robertson til Christian Coalition

Jeff Pippenger

2024-03-20

Vi afsluttede den sidste artikel med følgende afsnit:

„Den mirakelgørende kraft, som åbenbares gennem spiritualismen, vil øve sin indflydelse imod dem, der vælger at adlyde Gud frem for mennesker. Meddelelser fra ånderne vil erklære, at Gud har sendt dem for at overbevise dem, der forkaster søndagen, om deres vildfarelse, idet de bekræfter, at landets love bør adlydes som Guds lov. De vil beklage den store ugudelighed i verden og tilslutte sig de religiøse læreres vidnesbyrd om, at moralens forfaldne tilstand skyldes vanhelligelsen af søndagen. Stor vil den harme være, som vækkes imod alle dem, der nægter at tage imod deres vidnesbyrd.“ The Great Controversy, 589, 590.

„Vidnesbyrdet fra religiøse lærere om, at moralens forfaldne tilstand skyldes vanhelligelsen af søndagen,“ er et vejmærke i den historie, der fører til håndhævelsen af soldyrkelse i Amerikas Forenede Stater. Pat Robertson, den amerikanske tv-evangelist og grundlægger af Christian Broadcasting Network (CBN) og Christian Coalition, stillede op til præsidentposten i Amerikas Forenede Stater ved det republikanske primærvalg i 1988. Robertsons kampagne fokuserede på at mobilisere konservative kristne vælgere og på at fremme sociale og moralske spørgsmål i overensstemmelse med hans evangelikale overbevisninger. Ved endetiden i 1989, i historien om den første af de otte sidste præsidenter, stillede lederen og grundlæggeren af Christian Coalition op til præsidentposten. Reagans præsidentielle historie er et forbillede på historien om den sidste republikanske præsident.

Guds domme er ved at frembringe det miljø, som opfylder det foregående afsnit fra The Great Controversy, og som løber parallelt med Christian Coalitions virke. Christian Coalition opstod for at tage fat på de moralske og sociale problemer, som søster White påpeger er uløselige for dem, der holder regeringens tøjler. Christian Coalition repræsenterer, i Reagans historie, en lignende bevægelse i den allernærmeste fremtid. Profetisk blev Christian Coalition forbilledligt fremstillet ved National Reform Movement under søndagslovskrisen i forbindelse med Blair Bills i 1880'erne og 1890'erne. National Reform Movement blev dannet i 1888, og søster White omtalte specifikt denne bevægelse i sine skrifter.

„En stor krise venter Guds folk. En krise venter verden. Den mest skelsættende kamp gennem alle tidsaldrer står umiddelbart foran os. Begivenheder, som vi i mere end fyrre år på den profetiske ords autoritet har erklæret for forestående, finder nu sted for vore øjne. Allerede er spørgsmålet om en ændring af forfatningen, der begrænser samvittighedsfriheden, blevet fremført for nationens lovgivere. Spørgsmålet om at håndhæve søndagshelligholdelse er blevet

et anliggende af national interesse og betydning. Vi ved udmærket, hvad resultatet af denne bevægelse vil blive. Men er vi rede til udfaldet? Har vi trofast opfyldt den pligt, som Gud har betroet os, at advare folket om den fare, der ligger foran dem?“

„Der er mange, selv blandt dem, der deltager i denne bevægelse for håndhævelse af søndagshelligholdelse, som er blinde for de følger, der vil blive resultatet af denne handling. De ser ikke, at de retter et direkte slag mod religionsfriheden. Der er mange, som aldrig har forstået den bibelske sabbats krav og det falske grundlag, hvorpå søndagsinstitutionen hviler. Enhver bevægelse til fordel for religiøs lovgivning er i virkeligheden en indrømmelse til pavedømmet, som gennem så mange tidsaldre uafsladeligt har ført krig mod samvittighedsfriheden. Søndagsholdelse skylder sin eksistens som en såkaldt kristen institution „lovløshedens hemmelighed“; og dens håndhævelse vil være en reel anerkendelse af de principper, som er selve hjørnestenen i romanismen. Når vor nation således skal fornægte sit styres grundprincipper ved at vedtage en søndagslov, vil protestantismen ved denne handling række hånden til pavedømmet; det vil ikke være andet end at give liv til det tyranni, som længe ivrigt har spejdet efter sin lejlighed til på ny at bryde frem i aktivt despoti.“

Den nationale reformbevægelse, idet den udøver den religiøse lovgivnings magt, vil, når den er fuldt udviklet, åbenbare den samme intolerance og undertrykkelse, som har hersket i tidligere tidsaldre. Menneskelige råd tilranede sig dengang guddommens forrettigheder og knuste under deres despotiske magt samvittighedsfriheden; og fængsling, landflygtighed og død fulgte for dem, som modsatte sig deres påbud. Hvis pavedømmet eller dets principper atter bliver ophøjet til magt ved lovgivning, vil forfølgelsens bål igen blive tændt imod dem, som ikke vil ofre samvittigheden og sandheden af hensyn til folkelige vildfarelser. Dette onde står på nippet til at blive virkelighed.

„Når Gud har givet os lys, som viser os de farer, der ligger foran os, hvordan kan vi da stå rene for hans åsyn, hvis vi forsømmer at gøre enhver anstrengelse, som står i vor magt, for at bringe det frem for folket? Kan vi være tilfredse med at lade dem møde dette skæbnsvangre spørgsmål uden varsel?“

„Der ligger foran os udsigten til en vedvarende kamp, med risiko for fængsling, tab af ejendom og endog af selve livet, for at forsvare Guds lov, som sættes ud af kraft ved menneskers love. I denne situation vil verdslig klogskab tilskynde til en ydre efterlevelse af landets love for fredens og harmoniens skyld. Og der er nogle, som endog vil tilråde en sådan fremgangsmåde ud fra Skriften: »Enhver sjæl skal underordne sig de højere magter.... De magter, som er, er indsatte af Gud.«“

„Men hvad har Guds tjeneres fremgangsmåde været i svundne tider? Da disciplene prædikede Kristus og Ham korsfæstet efter Hans opstandelse, befalede myndighederne dem ikke mere at tale eller undervise i Jesu navn. „Men Peter og Johannes svarede og sagde til dem: Om det er ret i Guds øjne at adlyde jer mere end Gud, døm selv. For vi kan ikke undlade at tale om det, vi har set og hørt.“ De fortsatte med at prædike det gode budskab om frelse ved Kristus, og Guds kraft stadfæstede budskabet.“ Testimonies, bind 5, 711–713.

Guds domme er ved at frembringe et klima inden for den sociale, økonomiske og religiøse sfære i De Forenede Stater, som skaber grundlaget for, at religiøse ledere begynder at opfordre til en genoplivelse af den offentlige moral, sådan som det blev forbilledliggjort i 1880'erne og 1890'erne, og dernæst igen i historien om den præsident, som markerede endetiden i 1989. "En stor krise venter Guds folk. En krise venter verden." Søster White stiller to spørgsmål: "Når Gud har givet os lys, som viser os de farer, der ligger foran os, hvordan kan vi da stå rene for Hans åsyn, hvis vi undlader at gøre enhver anstrengelse, som står i vor magt, for at bringe det frem for folket? Kan vi være tilfredse med at lade dem møde dette skæbnesvangre spørgsmål uden advarsel?"

Hvilket lys har der været, som har vist de farer, der ligger foran os, og hvis der ikke har været noget lys, hvordan kunne en kærlig Gud da holde sit folk ansvarligt for ikke at fremføre et advarselsbudskab, hvis de aldrig havde hørt dette advarselsbudskab? Kære læser, du vil blive holdt ansvarlig for det lys, som disse artikler repræsenterer.

De specifikke beskrivelser af den demokratiske dragemagts, den republikanske falske profetmagts, pavemagtens, islams og den laodikeiske adventistkirkes kendetegn samt af det bogstavelige Israel i disse artikler vil af magthaverne blive betragtet som hadefuld tale, men de er budskabet fra Guds Ord, som er stadfæstet ved metodologien linje på linje, og disse linjer råber ud, at Guds domme står for at tiltage og eskalere i hyppighed.

Profetisk set har den kristne koalition, som samledes i historien umiddelbart forud for endetiden i 1989, en mere betydningsfuld anvendelse end blot parallellen til 1880'erne og 1890'erne. I det afsnit, vi netop har citeret fra Søster White, identificerer hun spiritualismen som én af to måder, hvorpå Satan tager verden til fange, og bruger derpå nogle ord på at omtale de mirakler, han vil udføre.

Efter valget i 1988, altså efter den Kristne Koaltions fremkomst, var der en enorm manifestation af sataniske mirakler i dragens sfære, dyrets sfære og den falske profets sfære. Det er vigtigt at sammenstille disse fænomener korrekt, for de er et forbillede på Satans fremkomst, hvor han giver sig ud for Kristus, efter den snart kommende søndagslov i De Forenede Stater.

Inden for katolicismens sfære så verden i 1990'erne åbenbaringerne af den såkaldte jomfru Maria, ledsaget af mirakler såsom blødende statuer af helgener, mirakler med åbenbaringer på himlen, regn af blomsterblade fra skyfri himmel og andre absurde sataniske mirakler. Pilgrimsrejser med tusinder af mennesker fra hele verden blev i disse år gennemført af masserne, draget ind i de vildfarelser, som disse begivenheder udvirkede. Der blev skrevet bøger om dem, journalister undersøgte dem, og magasiner som Time og Newsweek bragte disse ting på forsiden.

I dragens rige fremviste de hinduistiske statuer i Indien sataniske mirakler ved, at statuerne drak skeer eller glas med drikofre, som blev anbragt ved statuernes munde. Fænomenet, der begyndte i en lille landsby i Indien, bredte sig, ligesom Ægyptens frøer, over hele landet. BBC's tv-nyheder bragte en kommentar om fænomenet, og som en eftertanke rejste BBC-reporteren på fjernsyn spørgsmålet: „Jeg spekulerer på, hvad der ville ske, hvis vi i morgen tog til London Museum og tilbød en af de hinduistiske statuer et glas mælk?“ Den følgende aften's nyheder viste den selvsamme reporter på London Museum, og mens kameraerne rullede, tilbød han den store

hinduistiske statue et glas mælk. Da glasset berørte statuens læber, blev mælken øjeblikkeligt suget ind i statuen.

Inden for spiritualismen i de amerikanske indianerprofetier blev den hvide bøffel, kendt som »Miracle«, født den 20. august 1994 på Dave og Valerie Heiders gård nær Janesville, Wisconsin. Miracle blev født med hvid pels, og hendes fødsel blev af nogle anset for at være en opfyldelse af en indiansk profeti. I forskellige indianske traditioner betragtes fødslen af en hvid bøffel som en hellig og betydningsfuld begivenhed, der symboliserer enhed, fred og åndelig fornyelse. Miracle vakte stor opmærksomhed og blev for mange mennesker et symbol på håb og åndelig betydning. Profetien om den hvide bøffel kan spores tilbage og forbindes direkte med den amerikanske urbefolknings spiritualistiske religions mest hellige relikvie, for det var i den oprindelige fortælling om den hvide bøffel, at »fredspiben« blev indført i kulturen.

I 1994 begyndte Hellig Latter-bevægelsen, også kendt som Toronto Blessing, i den frafaldne protestantismes falske profets sfære, i januar 1994 i Toronto Airport Vineyard Church (nu kendt som Catch The Fire Toronto) i Toronto, Ontario, Canada. Det var under en række vækkelsesmøder ledet af præsterne John og Carol Arnott, at fænomenet ukontrollabel latter sammen med andre manifestationer såsom rysten, gråd og det at falde om, eller at efterligne dyr og dyreløde (ofte omtalt som at være ”slået ned i Ånden” eller ”beruset i Herren”), begyndte at forekomme blandt menighedens medlemmer.

Latteren og de øvrige manifestationer blev af deltagerne tilskrevet Helligåndens nærvær og virke, hvilket førte til, at betegnelsen »hellig latter« blev anvendt til at beskrive fænomenet.

Vækkelsesmøderne i Toronto Airport Vineyard Church tiltrak opmærksomhed og besøgende fra hele verden, hvilket førte til, at bevægelsen bredte sig til andre kirker og fællesskaber. Mennesker kom fra hele verden for at opleve latteren, og når de vendte tilbage til deres hjemkirker, begyndte disse kirker ofte derefter at udvise de samme dæmoniske manifestationer.

Pat Robertson grundlagde Christian Broadcasting Network (CBN) i 1960. CBN var et af de første tv-netværk, der var viet til kristen programvirksomhed, og det spillede en betydelig rolle i væksten af den kristne radio- og tv-branche i USA. Gennem årene har CBN udvidet sin rækkevidde og indflydelse gennem tv, radio og digitale medier og er blevet en af de største kristne medieorganisationer i verden.

I 1888 grundlagde han Christian Coalition og stillede op til præsidentembedet i Amerikas Forenede Stater. Hans overbevisninger kan føres tilbage til National Reform Movement og Lord's Day Alliance. Begge disse organisationer blev grundlagt i 1888 og gik ind for forskellige sociale reformer baseret på kristne principper, herunder forbud mod alkohol, kvinders stemmeret og overholdelsen af sabbatten (søndag) som en dag til hvile og gudsdyrkelse. Bevægelsen var påvirket af evangelikal protestantisme og søgte at etablere en „kristen nation“, ledet af bibelske principper. Robertson repræsenterede de samme principper som både National Reform Movement og Lord's Day Alliance. Af den grund grundlagde han også Regent University.

Pat Robertson grundlagde Regent University i 1977 i overensstemmelse med den katolske lære, som William Miller så frimodigt modsatte sig. Katolicismen og det frafaldne protestantisme

anvender en satanisk bibelsk metodologi, som blandt andre uhelligede frugter frembringer den tro, at der vil være tusind års fred, før Jesus faktisk vender tilbage. Robertson mener, at hans universitet uddanner mænd og kvinder til at være dem, der skal lede Kristi tusindårige regering under det bibelske Millennium. Udtrykket „regent“ betyder en person, der handler som repræsentant eller stedfortræder for en hersker eller monark, som er ude af landet.

Før endens tid i 1989, begyndende senest i 1960, trådte de moderne modstykker til de organisationer, som arbejdede for søndagslovgivning i 1888, frem på historiens scene. Efter 1989 rystede sataniske manifestationer alle tre elementer i dragens, dyrets og den falske profets religiøse sfære. Jesus identificerer altid enden på en ting med begyndelsen på en ting, og 1989, »endens tid« i vers fyrrer i Daniel elleve, indleder en profetisk periode, som ender ved den snart kommende søndagslov i vers enogfyrrer. Når denne søndagslov kommer, fremtræder Satan ved at »udgive sig for« Kristus, og hans kronende bedragshandling begynder, ledsaget af mirakler og helbredelser.

Historien, som indleder denne profetiske periode, identificerer et værk af en frafalden protestantisk bevægelse, som leder til søndagsloven, hvilket blev forebildet ved 1989, begyndelsen på denne periode. I 1989 faldt „muren“ i „jerntæppet“, og ved slutningen af denne periode falder „adskillelsesmuren mellem kirke og stat“. Begyndelsen på perioden markerer de første to præsidenter blandt de otte sidste præsidenter. Begyndelsen markerer pavedømmets overvindelse af sin fjende, ateismen i Sovjetunionen, og den sidste markerer pavedømmets overvindelse af sin fjende, protestantismen i De Forenede Stater. Begyndelsen identificerer den første af disse otte præsidenter (en republikaner), som rækker hånden ud til antikrist i Bibelens profeti, og afslutningen markerer den sidste af disse otte præsidenter, som rækker hånden ud til antikrist i Bibelens profeti. Den første præsident forstås som den, der var ansvarlig for at bringe muren til fald, og den sidste er den, som vil bygge muren.

I 1960, frem til endens tid i 1989, begyndte den moderne Nationale Reformbevægelse. Efter valget begyndte sataniske mirakler. Før søndagsloven vil de nationale reformatorers endelige manifestation igen løfte sit politiske hoved. Ved søndagsloven er tiden kommet for Satans vidunderlige virke. Forud for søndagsloven vil der af profetisk nødvendighed være behov for domshandlinger, som ikke blot fjerner De Forenede Staters nationale velstand, men disse domshandlinger vil af profetisk nødvendighed måtte være så alvorlige og frygtelige, at den logik etableres, som muliggør, at de i den endelige nationale reformbevægelse, de kristne nationalister, kan udpege årsagen til disse domshandlinger som de borgere, der vanhelliger det, de kalder Herrens dag.

Vi vil fortsætte dette studium i den næste artikel.

„Hvis vort folk fortsætter i den sløve holdning, hvori de har befundet sig, kan Gud ikke udgyde sin Ånd over dem. De er uforberedte til at samarbejde med Ham. De er ikke vågne over for situationen og indser ikke den truende fare. De burde nu, som aldrig før, føle deres behov for årvågenhed og samstemmig handling.“

„Den tredje engels særlige værk er ikke blevet erkendt i dets betydning. Gud tilsigtede, at Hans folk skulle være langt forud for den stilling, de indtager i dag. Men nu, når tiden er kommet for

dem til at træde i virksomhed, har de forberedelse at gøre. Da de nationale reformatorer begyndte at fremføre foranstaltninger til indskrænkning af religionsfriheden, burde vore ledende mænd have været vågne over for situationen og burde alvorligt have arbejdet for at modvirke disse bestræbelser. Det er ikke i overensstemmelse med Guds orden, at lyset er blevet holdt tilbage fra vort folk — selve den nærværende sandhed, som de behøvede for denne tid. Ikke alle vore prædikanter, som forkynnder den tredje engels budskab, forstår virkelig, hvad der udgør dette budskab. Den nationale reformbevægelse er af nogle blevet anset for at være af så ringe betydning, at de ikke har ment det nødvendigt at skænke den megen opmærksomhed og endog har ment, at de derved ville anvende tid på spørgsmål, der var adskilt fra den tredje engels budskab. Må Herren tilgive vore brødre, at de således har fortolket selve budskabet for denne tid.“

Folket må vækkes med hensyn til den nuværende tids farer. Vægterne sover. Vi er år tilbage. Lad de øverste vægtere føle den påtrængende nødvendighed af at give agt på sig selv, for at de ikke skal miste de muligheder, der er givet dem, for at se farerne.

„Hvis de ledende mænd i vore konferenser ikke nu tager imod det budskab, som Gud har sendt dem, og træder på linje til handling, vil menighederne lide stort tab. Når vægteren, idet han ser sværdet komme, giver basunen en klar lyd, vil folket langs linjen gentage advarslen, og alle vil få anledning til at gøre sig rede til kampen. Men alt for ofte har lederen stået tøvende, som om han sagde: ‘Lad os ikke have alt for stor hast. Der kan være tale om en fejltagelse. Vi må passe på ikke at slå falsk alarm.’ Netop hans tøven og usikkerhed råber: ‘Fred og sikkerhed.’ Bliv ikke ophidsede. Bliv ikke forskrækkede. Der gøres langt mere ud af dette spørgsmål om den religiøse ændring, end der er grund til. Al denne agitation vil snart lægge sig.’ Således fornægter han i virkeligheden det budskab, som er sendt fra Gud, og advarslen, der var bestemt til at vække menighederne, undlader at gøre sin gerning. Vægterens basun giver ingen klar lyd, og folket forbereder sig ikke til striden. Lad vægteren tage sig i vare, for at ikke sjæle ved hans tøven og forsinkelse skal blive overladt til at fortabes, og deres blod skal kræves af hans hånd.“

“Vi har i mange år ventet på, at en søndagslov skulle blive vedtaget i vort land; og nu, da bevægelsen er lige over os, spørger vi: Vil vort folk gøre sin pligt i denne sag? Kan vi ikke bidrage til at løfte banneret og kalde frem dem, som agter på deres religiøse rettigheder og privilegier? Tiden nærmer sig hastigt, da de, som vælger at adlyde Gud frem for mennesker, skal komme til at føle undertrykkelsens hånd. Skal vi da vanære Gud ved at tie, mens Hans hellige bud trampes under fode?”

„Mens den protestantiske verden ved sin holdning gør indrømmelser over for Rom, lad os vågne op til at forstå situationen og betragte den kamp, der ligger foran os, i dens sande betydning. Lad vægterne nu opløfte deres røst og forkynde det budskab, som er den nærværende sandhed for denne tid. Lad os vise folket, hvor vi befinder os i den profetiske historie, og søge at vække den sande protestantismes ånd og vække verden til erkendelse af værdien af de privilegier ved religiøs frihed, som så længe er blevet nydt.“

“Gud kalder os til at vågne, for enden er nær. Hver time, der går, er en tid med virksom aktivitet i de himmelske sale for at berede et folk på jorden til at spille en rolle i de store scener, som snart skal udfolde sig for os. Disse flygtige øjeblikke, som synes at have så ringe

værdi for os, er tyngede af evige interesser. De former sjælenes skæbne til evigt liv eller evig død. De ord, vi i dag udtaler i folkets ører, de gerninger, vi gør, den ånd, som præger det budskab, vi bærer, vil være en duft af liv til liv eller af død til død.”

„Mine brødre, er I klar over, at jeres egen frelse såvel som andre sjæles skæbne afhænger af den forberedelse, I nu gør til den prøvelse, som ligger foran os? Har I den glødende nidkærhed, den fromhed og hengivenhed, som vil sætte jer i stand til at stå fast, når modstand rejses imod jer? Hvis Gud nogen sinde har talt ved mig, vil den tid komme, da I vil blive stillet for råd, og enhver sandhedsposition, som I fastholder, vil blive underkastet skarp kritik. Den tid, som så mange nu lader gå til spilde, burde vies til den opgave, Gud har givet os, at forberede os til den kommende krise.“ Testimonies, bind 5, 714–716.